

Yavuz BÜLƏNT BAKİLƏR

KARABAĞ HASRETİ

-1-

Şimdi uzaklarda kalan bir şehir vardır,
Camileri yıkılmış, minareleri yarım.
Bu şehrin çilesini ben çekerim yıllardır,
Hasretimi ben duyarım.
Şimdi uzaklarda kalan bir şehir vardır
Ki, sızlatır yüreğimi yıllardan beri...
Vatan olmasına vatan Anadolucasına
Ama vatan haritamda yok yeri.
Güzelim türküleri türkülerimiz gibidir
Ve kalpaklı, bindallı oyunlarını balam
Bilenlerimiz bilir.
Bir gün bir selâm gitse Anadolundan,
O şehirden sımsıcak bin selâm gelir.

-2-

Balam, balam diyerek, okşardı beni anam,
Anam'ın dizlerinde ben Hazar'ı yaşadım,
Hazar'ın diliyle benim dilim bir,
Hazar, şimdi yere inmiş bulutlar mahşeridir.
Ve Karabağ çekik gözlü bir Türkmen kızı gibi
Hazar'ın yakınında mahzun güzelliğiyle
Dedem Hacı Murat'ın destan şehridir.
Çağrılısam, yollarına düşebilirim.
Toprağına bayraklarla girebilirim
Karasevdalılar gibi hasretim Karabağ'a,
Uğruna ölebilirim.
Bir gün biterse her şey Karabağ'ı görmeden,
İstemem bandolar, büyük çelenkler...
Allah'ım ruhuma biraz sükun ver!
Üstüme okunmuş birkaç avuç mübârek
Karabağ toprağından serpilse, yeter.

1967